

1946-03-09

AFSENDER MODTAGER

Martin Elena Larsen, Jens Larsen, Johan Larsen, Jonas Larsen, Peter
Larsen Andreas Larsen, Alhed Møhl, Lysses datter

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:
Tull: Svensk for told
Tjäder: Tjur

Afsendersted:
Lindøgaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:
Leslie Howard
Adolph Larsen
Johan Larsen
Johanne Christine Larsen
Johannes Larsen
Poul -, Martin Larsens kammerat
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Brevet er i privateje

Trykt udgave:
Nej

DOKUMENTINDHOLD

Martin/Manse Larsen og Poul takker for et dejligt ophold på Båxhult. På hjemturen tog de på Café i Halmstad, hvor de vakte opsyn med deres baskerhuser. I tolden blev Martin lidt nervøs. Det hjalp med øl og snaps samt tjurhøne til middag på færgen.

Martin tog hovedet af tjurhønen med, da han besøgte Johannes Larsen, og denne sagde, at der var tale om en ung høne. De spiste til middag hos Joannes Lasen og gik derefter i biografen.

TRANSSKRIFTION

"Lindøgaard"
9-3-46

Kære Lysse og Bimse og Allesammen!
+ 1 Forfatter

Allerførst Tusind Tak for den dejlige Tid vi havde hos Jer det var virkelig en Oplevelse af de store, først og fremmest selvfølgelig det at lære Jer at kende. Undskyld jeg siger det, men jeg kan knusende godt li' Jer, haaber ikke I har noget imod det. Lad dog ikke Forfatteren høre dette, ["dette" indsat over linjen] saa ved jeg, han skal til at tørre Øjne, og jeg er ikke sikker paa han har noget rent Lommetørklæde. Vi er endnu helt opfyldt af Båxhult og har lidt svært ved at vænne os til den graa Hverdag som virkelig er mere graa end tilladeligt.

Efter dette som Forf. rimeligvis vil betegne som en Indledning – jeg ved jo hvor stilig han er – (det er ikke ment som nogen Fornærmelse) vil jeg gaa over til at fortælle lidt om Hjemturen.

I Halmstad trak vi straks Lysses [ulæseligt ord] frem og

Hovedattraktionerne: Epa og Café Centrum fandt vi temmelig hurtigt og efter at have nydt den obligate "Chokolade med vispgrådde" til gik vi ud paa Indkøb. De gode Svenskere er vist ikke vant til at se Baskerhuer, en Gang imellem puffede de til hinanden og mumlede noget om Englændere. Ganske vist var vi nybarberede og lignede Gentlemen, nej, det var vist forkert udtrykt, Larsener kan jo ikke ligne Gentlem. De er det jo. I Malmø fordrev vi saa Tiden med at fylde Kakao i Kaffeæsker og andet Pusleri til Ære for Tullemand.

Det gik ogsaa meget godt indtil Tullemand tog en af mine fine Kaffeæsker op til nærmere Beskuelse; om det nu var Æskens røde Farve der irriterede hans ærlige svenske Nazisjæl, ved jeg ikke, men jeg blev kendeligt blegere og kunde faktisk ha' brugt et make-up. Efter denne Sindsbevægelse skyndte vi os ombord og fik en svensk Eksport der gjorde godt, og saa

smagte den af Øl. For at faa det bekræftet fik vi to til og det var rigtigt nok. Poul fik et extra Blink i Øjet og sagde "Well feller" og det betyder at nu skal der ske noget. Paa Spisekortet stod der frisk Tjäder. Da vi antydede til Tjeneren at det maatte være frosset Tjäder det drejede sig om, fik han Komplekser og skyndte sig ud til Chefen. Lidt efter kom han ud igen, stolt som en Tjäderfyr og meldte at den var jaktbar paa Tiden. Da det er en god Regel at man ikke skal sige Tjeneren imod gjorde vi det heller ikke. Tjåderen smagte godt. Snapsene var ["var" indsat over linjen] store og der var mange af dem saa mit Indtryk af de danske Toldere er vagt og noget tagget.

I Gaar var Poul og jeg oppe hos Onkel Las og vi fik en hyggelig Snak om Båxhult. Hovedet af Tjåderhønen havde vi med ["vi med" indsat over linjen] og til vores store Ærgrelse sagde Onkel Las strax at det var en ung Tjåderhøne. Han havde lige faaet Brev fra dig – Lysse – og fortalte at I havde været glade ved at ha' os deroppe og det var jo lige noget vi kunde lide at høre.

Pigen havde ikke fri og vi blev inviteret til Aftensmad hvor vi fortsatte med at snakke Båxhult. Bagefter var vi i Biografen og saa Pimpernel Smith med Leslie Howard. Knippelgodt. Det hele var gaaet fint herhjemme medens jeg havde været borte og baade Far og Mor er raske. Bibbe ligger derimod i Sengen med ondt i Halsen og de kære Patienter maa passe sig selv. De beder mig alle hilse men flest Hilsener er der fra Jeres hengivne Manse. Og forhaabentligt paa Gensyn inden alt for længe

Lindbygaard.
9-3-46.

Hvor Sjæle og Bunde og Mæsammen!
+ 1 Forfatter.

Allerførst Træind Tak for den Dejlige Tid
vi havde hos jer, det var virkelig en Op-
levelse af de store, først og fremmest vel-
færdig det at lære jer at kende. Undskyld
jeg siger det, men jeg kan knivende godt
se jer, haaber ikke I har noget imod det.
Lad dog ikke Forfatteren blive, se vel jer,
han skal til at tone Oppe, og jeg er ikke
sikker paa han har noget rent Komme til
bløde. Vi er endnu helt opfyldt af Billeder
og har lidt svært ved at komme os til den
gode Hvilning som virkelig er mere god end
tilværelset.

Ofte dette om Trof. rimeligvis vil
betegne som en Oplærelse - jeg ved jo
hvorn meget han er - (det er ikke ment som
nogen For nærmelse) vil jeg gaa over til
at fortælle lidt om Hjemmet.

I Halmstads Erik vi Troets Lysses Bædehus
frum og Hovedattraktionerne: Ege og Løse
Centrum fandt vi temmelig hurtigt og
efter at have nydt den obligate Prosele
med vespgrædder gik vi ind paa Traller
de gode Tændere er vist ikke vent til at se
Bædehuset, en Gang imellem puffede de
til hinanden og muntlede noget om Eng-
landere. Ganske vist var vi nyberedte og
lygnede Gentlemen, nej. Det var vist for
vildt, Læsener kan jo ikke tegne Taler.
Der er det jo. I Malmø forlader vi see
Tøllens med at spille Løse i Kaffe og
og antit Pølse til den for Tøllensmand.

Det gik ogsaa meget godt indtil Tøllens-
mand tog en af mine fine Kaffe og
til nærmere Beskuelse, om det nu var det
vilde Tøllens der isvarede hans vilige ønske
Næstopt, ved jo ikke, men jo blev kuldligt
begere og kunde faktisk godt ha' brugt et
make-up. Efter denne Tøllens besøg og
vi er ombord og fik en ønske Ekspat her
der gjorde godt, og see omagte den af St.
Om at see det beskæftiget fik vi to til og
det var rigtigt nok.

Paul fik et øjeblik i Plet og sagde:
Wells, fællin og det betyder at nu skal
der ske noget. Paa Skrikortet stod der fire
Tjænder, alle vi antydede til Tjeneren at det
maatte være frosset Tjænder det drejede sig
om, fik han Kompletten og kom til sig
tilt til Chæfen. Løst efter kom han igen, stolt
som en Tjænderstykke og medde at den var
gættet paa Tiden. Alle det er en god Regel
at man ikke skal tage Tjeneren ind i Gjælden
vi det heller ikke. Tjænderen omgik galt.
Snapsene ^{var} store og der var mange af dem
saa mit Indtryk af de danske Soldater er
vagt og noget traget.

3. Gaar der Paul og jeg oppe hos Oskel
Lars og vi fik en hyggelig snak om Bæthuss.
Hovudet af Tjænderhønen havde ^{vi med} og til vores store
Ongrelse sagde Oskel Lars stak at det var
en ung Tjænderhøne. Han havde lige fået Bæth
fra dig - Nym - og fortalte os at I havde
ventet glæde ved at træffe os Sneppe og det var
jo lige noget vi kunne tale om.

Fagen havde ikke fri og vi blev inviteret
til Aftensmalt hvor vi forvattede med at
smakte Bælkult. Begynder var vi i Børgep
og saa Pim person Smith med A. L. Howard.
Smippelgødt. Det hele var gaaet fint
hustojerne mellem sig havde været
vorte og alle Tac og Mor er røde. Både
ligger derimod i Fagen med ondt i
Halsen og de kan Patienter saa passe
nøj selv. De holder mig alle tilse men
flere til mere er der for Gues
hungeren Mause.
Og forhåbentligt saa Fagen
inden alt for lang